

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. juli 2022
Kontor: Kontoret for Organiseret
Kriminalitet
Sagsbeh: Nikolai Pindstrup
Sagsnr.: 2022-0030-7734
Dok.: 2477862

Besvarelse af spørgsmål nr. 1031 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1031 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. juni 2022. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (UFG).

Mattias Tesfaye

/

Niklas V. Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 3392 3340
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1031 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren kommentere indlægget »Fire personer fra bandemiljøet idømt livstid for drab og drabsforsøg«, bragt på politi.dk, den 11. maj 2022, vil ministeren på den baggrund redegøre for, hvorfor kun en ud af fire domfældte blev udvist, herunder om de øvrige har fået dansk indfødsret tildelt ved naturalisation eller erklæring, enten som ansøgere, bipersoner eller efterkommere, og i givet fald oplyse hvilke partier der stemte for, vil ministeren endvidere redegøre for, om de stadig er statsborgere i andre lande, og vil ministeren endelig redegøre for, om det er ministerens opfattelse, at de domfældte personer, såfremt byretsdommen stadfæstes i sidste instans, har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har anmodet Statsadvokaten i København om en udtalelse.

Statsadvokaten i København har oplyst, at sagen navnlig vedrører drab efter straffelovens § 237 samt forsøg herpå, jf. § 21, ved brug af skydevåben på offentligt sted og derved en overtrædelse af straffelovens § 192 a med baggrund i eller som egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, jf. straffelovens § 81 a. Det er også oplyst, at de konkrete forhold blev begået i foråret 2020.

Der var desuden nedlagt påstand om udvisning for så vidt angår én af de tiltalte, som er iransk statsborger. De øvrige tiltalte er danske statsborgere.

Der var endvidere nedlagt påstand om opholdsforbud, jf. straffelovens § 79 a, for alle de tiltaltes vedkommende.

De fire tiltalte, som spørgsmålet henviser til, blev ved Retten på Frederiksberg den 11. maj 2022 idømt fængsel på livstid. Den tiltalte, der ikke er dansk statsborger, blev desuden udvist af Danmark med et indrejseforbud gældende for bestandig. Retten frifandt de tiltalte for påstanden om opholdsforbud. De tiltalte har alle anket med påstand om frifindelse, subsidiært til formildelse af straffen.

Statsadvokaten i København har den 25. maj 2022 anket sagen til Østre Landsret med påstand om skærpelse, således at de tiltalte idømmes et opholdsforbud.

Sagen verserer således ved domstolene.”

Justitsministeriet har endvidere til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”1. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan oplyse, at en af de domfældte, der ikke blev udvist i den i artiklen nævnte sag, erhvervede dansk statsborgerskab som biperson i forbindelse med en forælders naturalisation med virkning fra den 24. april 2000 i henhold til lov nr. 273 af 17. april 2000 om indfødsrets meddelelse.

Socialdemokratiet, Venstre, Konservative, Socialistisk Folkeparti, Centrumdemokraterne, Radikale Venstre, Enhedslisten og Kristeligt Folkeparti stemte for lovforslaget. Dansk Folkeparti, Frihed 2000 og Frank Dahlgaard (uden for folketingsgrupperne) stemte imod lovforslaget.

En af de domfældte erhvervede dansk statsborgerskab som biperson i forbindelse med en forælders naturalisation med virkning fra den 19. juni 1996 i henhold til lov nr. 475 af 12. juni 1996 om indfødsrets meddelelse.

Socialdemokratiet, Venstre, Konservative, Socialistisk Folkeparti, Radikale Venstre, Enhedslisten og Centrumdemokraterne stemte for lovforslaget. Fremskridtspartiet og Dansk Folkeparti stemte imod lovforslaget.

Endelig erhvervede en af de domfældte dansk statsborgerskab som biperson i forbindelse med en forælders naturalisation med virkning fra den 8. juli 1988 i henhold til lov nr. 349 af 1. juli 1988 om indfødsrets meddelelse.

Socialdemokratiet, Konservative, Socialistisk Folkeparti, Venstre, Fremskridtspartiet, Radikale Venstre, Centrumdemokraterne og Kristeligt Folkeparti stemte for lovforslaget.

2. Det fremgår af CPR, at forud for erhvervelsen af dansk statsborgerskab var to af de domfældte somaliske statsborgere, og en af de domfældte forud for erhvervelsen af dansk statsborgerskab var marokkansk statsborger.

Det bemærkes, at der ikke løbende registreres oplysninger om dobbelt statsborgerskab i Udlændinge- og Integrationsministeriets systemer eller i Det Centrale Personregister.

Udlændinge- og integrationsministeriet har således ikke på det foreliggende grundlag mulighed for at fastslå, om de domfældte aktuelt har andet statsborgerskab end dansk.

3. Regeringen har flere gange taget initiativ til at stramme reglerne vedrørende frakendelse og fratagelse af dansk statsborgerskab, bl.a. ved lov nr. 1193 af 8. juni 2021 (Frakendelse af statsborgerskab for visse former for alvorlig bandekriminalitet, som er til alvorlig skade for statens vitale interesse), som trådte i kraft d. 1. juli 2021, og senest ved lov nr. 453 af 20. april 2022 (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser, m.v.), som trådte i kraft den 1. maj 2022.

Baggrunden for den seneste stramning er indfødsrets aftalen indgået den 20. april 2021 mellem regeringen (Socialdemokratiet), Venstre, Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance, hvoraf det fremgår, at der var enighed mellem aftaleparterne om, at det skulle undersøges, om der var et videre råderum inden for Danmarks internationale forpligtelser til at udvide muligheden for frakendelse af statsborgerskab til også at omfatte andre former for kriminalitet, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser.

4. Der skal efter den gældende indfødsretslovs § 8 B, stk. 1, ske frakendelse af statsborgerskabet ved dom i de tilfælde, hvor en person dømmes for en strafbar handling, og som derved har udvist en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser, medmindre dette vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Der er i forarbejderne til bestemmelsen (lovforslag nr. L 230 af 4. maj 2021 om ændring af indfødsretsloven (Frakendelse af statsborgerskab for visse former for alvorlig bandekriminalitet, som er til alvorlig skade for statens vitale interesse) og lovforslag nr. L 127 af 10. februar 2022 (Frakendelse af statsborgerskab for strafbare forhold, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser, m.v.)) nærmere redegjort for, hvad begrebet handlemåde, som er til alvorlig skade for statens vitale interesser, omfatter og vurderingen heraf. Det fremgår således af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2020-21, L 230 som fremsat, A, side 7, pkt. 2.2.2, samt Folketingstidende 2021-22, L 127 som fremsat, A, s. 10, pkt. 2.2.2, bl.a. at det vil være arten og karakteren af handlemåden, herunder handlemådens følgevirkninger, der konkret afgør, om der kan ske frakendelse af dansk statsborgerskab. Dét, at der er tale om alvorlig kriminalitet, vil ikke i sig selv kunne begrunde, at der er tale om en handlemåde, som er til alvorlig skade for statens

vitale interesser. Handlemåden skal være egnet til at påvirke statsens vitale interesser negativt for at kunne føre til fratagelse.

Det fremgår videre, at det er vurderingen, at konflikter mellem grupperinger af kriminelle personer kan udfordre og sætte spørgsmålstegn ved magtmonopolet, som er en helt central del af statsmagts kompetence, og ved den grundlæggende samfundsstruktur og orden. Handlinger, der foretages som led i en allerede igangværende konflikt, må på den baggrund antages i almindelighed i højere grad at kunne føre til frakendelse end handlinger, som mere abstrakt er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper, men der vil altid skulle foretages en konkret vurdering af handlemådens art, karakter og følgevirkninger.

Det vil altid være op til domstolene at vurdere, om der skal ske frakendelse af statsborgerskabet i en given sag.

Det bemærkes, at der alene vil kunne ske frakendelse af statsborgerskab, i det omfang handlingerne kunne føre til frakendelse ved dom efter indfødsretslovens § 8 B, stk. 1, på gernings-tidspunktet.”